Č.6/2024 23/10/2024

DVOUMĚSÍČNÍK Z PRŮMYSLOVKY

TÝDENNÍ ZÁJEZD DO ANGLIE

Minulé pondělí jsme se ještě za tmy vydali na naši dlouho očekávanou cestu do Londýna. Odjezd od školy byl brzy ráno a po několikahodinové cestě jsme dorazili do francouzského přístavu Calais. Odtud jsme se trajektem přeplavili přes kanál La Manche. Pro spoustu z nás to byl první zážitek tohoto druhu. V dopoledních hodinách jsme dorazili do Oxfordu, kde nás čekala pěší prohlídka s průvodcem. Navštívili jsme nejstarší koleje jako Merton College a Magdalen College, prošli se po High Street a rozchod v centru jsme ukončili setkáním u věže Carfax Tower.

Ještě před tím, než jsme se setkali s rodinami, u kterých jsme byli ubytovaní, jsme se zastavili v Pitt Rivers Museum. Tohle muzeum bylo vážně úžasné! Měli tam spoustu archeologických a antropologických sbírek z různých koutů světa. Po prohlídce jsme zamířili na parkoviště, kde už nás čekaly naše hostitelské rodiny.

Třetí den jsme vyrazili na výlet na Stonehenge, asi nejznámější prehistorický monument na světě. Bylo fascinující vidět tyhle obrovské kamenné bloky na vlastní oči a přemýšlet, jak je tam vlastně dostali. Odpoledne jsme se pak přesunuli do historického městečka Salisbury, kde jsme navštívili katedrálu s nejvyšší věží v Británii. Byla tam dokonce vystavena i Magna Charta, což bylo dost cool.

Pokračování na str. 2

Od stolu šéfredaktorky

Milí čtenáři,
doufám, že jste všichni připraveni na novinky, které jsme pro vás přichystali v šestém čísle našich školních novin.
Jsem velmi ráda, že vás mohu uvítat jako nová šéfredaktorka a přinést vám všechno to, co se na naší škole děje – a věřte mi, je toho opravdu hodně!

Připravte se na exkluzivní zprávy o našich nejnovějších školních akcích. Dozvíte se, co všechno se ve škole chystá a co už se stalo. Prozkoumáme, co se skrývá za zavřenými dveřmi kabinetů učitelů a jaké tajemství skrývají naši spolužáci. Přečtete si rozhovory, které vám přinesou zajímavé pohledy a názory těch, kteří stojí za vším, co se na škole děje.

Takže si udělejte pohodlí, připravte si oblíbený nápoj a dejte se do čtení. Tohle číslo vám ukáže, co se opravdu děje, a přinese vám vše, co jste chtěli vědět o našem školním světě.
Sledujte nás a zůstaňte naladění – budete vždy v obraze!

Andrea Evjáková,
vaše šéfredaktorka

Pokračování ze str. 1
Poslední den našeho zájezdu byl věnován Londýnu. Celý den byl naprosto nabitý zážitky! Začali jsme plavbou po řece Temži, během níž jsme měli možnost vidět památky jako Tower of London, Tower Bridge a City of London. Dorazili jsme až k London Eye, odkud jsme se přesunuli k Big Benu a chrámu Westminster Abbey, který jsme si prošli. Metrem jsme se přesunuli k Buckinghamskému paláci a prohlédli si jej v celé jeho kráse. Na konci dne jsme ještě navštívili Science Museum, kde jsme prozkoumali výstavy o vesmíru a technologiích budoucnosti.
Náš výlet jsme skončili u O2 Arény, kde jsme měli krátký rozchod a mohli prozkoumat okolí. Pak už nás čekala cesta autobusem zpět do České republiky. Před naloděním na trajekt v přístavu Dover proběhla ještě celní kontrola, ale jinak cesta domů probíhala v pohodě. Ke škole jsme dorazili až večer. Unavení, ale plní nezapomenutelných zážitků.

Celý výlet byl prostě super a už teď se těším na další školní zájezdy!

Igor Matoušek

Nová dívčí toaleta na budově B: Školní parlament jednal a vyjednal

Ahoj všichni, ráda bych se s vámi podělila o úspěšnou akci školního parlamentu. Na pravidelných pondělních schůzkách s panem ředitelem jsme upozornili na problém s nedostatkem dívčích toalet v budově B. V této části školy je totiž jen jedna dívčí toaleta, což je kvůli narůstajícímu počtu holek v učebních oborech dost nevyhovující. Proto jsme na schůzku s ředitelem přišli s žádostí o zřízení další dívčí toalety.
A teď přijde ta nejlepší zpráva – vedení školy na to zareagovalo fakt rychle! Do čtrnácti dní byla nová toaleta hotová a holky ji teď mohou používat.
Tento příklad skvěle ukazuje, že když se žáci ozvou, vedení je připraveno naslouchat a jednat. Spolupráce mezi námi a školou funguje, a když přijdeme s návrhy, které pomohou zlepšit školní prostředí, vedení se k tomu postaví čelem. Je fajn vědět, že na naší škole máme šanci něco ovlivnit!

Andrea Evjáková

Školní parlament rozhodně nekončí jen u praktických záležitostí!
Právě teď se intenzivně připravuje na oblíbenou halloweenskou akci, která proběhne 25.10. Těšte se na strašidelné dekorace, soutěž o nejlepší kostýmy a spoustu zábavy, která dodá podzimnímu dnu tu správnou atmosféru. Takže pokud máte rádi dýně, kostýmy a trochu legrace, určitě si tenhle den nezapomeňte označit v kalendáři!

A ještě jedna skvělá zpráva pro všechny milovníky zvířat – příští rok parlament chystá charitativní sbírku na podporu místního útulku. Ano, kromě práce na zlepšování školního prostředí se zaměřujeme i na to, jak pomoci těm, kteří to opravdu potřebují. Je fajn vědět, že naše škola je plná aktivních a empatických lidí, kteří chtějí něco změnit!
Vedení školy velmi oceňuje naši snahu a zapálení pro věc.

Andrea Evjáková

Halloween 25.10. 2024

Mgr. Libor Basel, MBA, ředitel

1. Jaký byl váš nejoblíbenější předmět, když jste byl studentem a proč? Ovlivnil to nějak váš současný přístup k vedení školy?

Mezi mé oblíbené předměty patřila matematika a fyzika, a to hlavně díky skvělému učiteli, kterého jsme na tyto předměty měli. Studoval jsem na průmyslovce ve Zlíně, obor Strojírenská technologie, kde matematika a fyzika byly logickou součástí. A jak to ovlivnilo moji práci? Mám rád čísla, rád plánuji a organizuji. Myslím si, že to vyžaduje určité logické uvažování, které jsem si osvojil právě díky těmto předmětům. Matematika je logická věda, a právě její základy využívám ve své činnosti při řízení a organizaci školy.

2. Co byste rád změnil na naší škole, kdyby nebyla žádná omezení, a jak by to mohlo změnit život studentů?

Chtěl bych, aby výuka pro studenty byla co nejzajímavější. Aby se používaly opravdu nové přístupy, nové metody, nové technologie. Kdyby všechno nemuselo být striktně svázáno tím, že vyučovací den má sedm nebo osm hodin. Šlo by třeba uvažovat mezioborově, mezipředmětově. Myslím si, že pro studenty by bylo nejzajímavější, kdyby mohli pracovat na různých projektech, které by zahrnovaly kousek odborných předmětů, trochu matematiky, ekologie, češtiny, nebo třeba cizího jazyka. Všechny tyto věci dohromady by vytvářely nějaký projekt, a studenti by se neučili jednotlivé předměty zvlášť, ale učili by se celkově prostřednictvím projektové výuky.

To bohužel zatím nejde. Školní systém je postaven tak, že jsou pevně dané vyučovací hodiny a rozvrh. Mezipředmětové propojení v rámci nějakých projektů se děje jen málokdy. Dá se využít například u projektů jako je Enersol, kde mohou studenti využít znalosti z různých předmětů a pracovat ve společném projektu. Někdy mají dokonce možnost spolupracovat s více učiteli. Tato práce ale probíhá spíše mimo klasickou výuku. Jinak by to nebylo možné. Kdybychom ale nebyli vázáni současnými omezeními a měli více možností, taková výuka by byla příjemná nejen pro učitele, ale hlavně pro studenty.

3. Můžete se podělit o nějaký moment ze své kariéry, který vás naučil něco důležitého o vzdělávání nebo o práci s mladými lidmi?

Myslím si, že každý den mě učí něco nového. Jsem ředitelem od roku 2000, to znamená už 24 let, a učitelem od roku 1993, což je více než 30 let. Během té doby se člověk postupně mění a různé věci ovlivňují jeho názory. Asi teď nemám žádný konkrétní moment, který bych mohl zmínit, ale zjišťuji, že se mi s žáky pracuje stále lépe. Uvědomuji si, jak je důležité vás oslovovat a vtahovat do dění – například prostřednictvím školního parlamentu nebo různých akcí, které se u nás pořádají.

Dříve jsem to vnímal tak, že na jedné straně je vedení školy a učitelé, a na druhé straně jsou žáci. Dnes ale vidím, jak je důležité vnímat nás všechny jako jeden tým – jeden celek, který se snaží společně posouvat dál. Nejde jen o to, aby učitelé nebo já jako ředitel chodili rádi do práce, ale hlavně o to, aby se i žáci cítili dobře a chodili sem rádi.

4. Jaké inovace nebo trendy ve vzdělávání vás momentálně nejvíce inspirují a přemýšlíte o jejich zavedení na naší škole?

V létě jsem se zúčastnil školení v angličtině zaměřené umělou inteligenci a myslím si, že je to trend, který má ve školství velký potenciál. Umělá inteligence není jen o tom, že si člověk virtuálně povídá nebo zjišťuje jednoduché informace. Existuje řada velmi zajímavých programů, které mohou být ve vzdělávání užitečné. Tyto programy dokáží například naplánovat vyučovací hodinu, celý projekt, nebo mohou učiteli pomoci s výukou.

AI nám může pomoci zorganizovat nejen jednu hodinu, ale třeba i celý školní rok. Navíc může zpestřit výuku pomocí různých interaktivních her, jako je třeba Kahoot, a tím udělat hodiny mnohem poutavější.
Na druhou stranu může být umělá inteligence i riziková, ale právě zde je klíčová role učitele, který musí rozlišit, kdy a jak AI použít, aby nám skutečně pomáhala.

5. Co byste poradil studentům, kteří se cítí ztraceni nebo nejistí ohledně své budoucnosti? Jaké kroky by měli podniknout, aby našli svou cestu?

Studenti by se měli nejprve zamyslet sami nad sebou a postupovat racionálně – zjišťovat, jaké mají možnosti. Pokud mluvíme o studentovi, který neví, co by chtěl v budoucnu dělat, musí začít u sebe. Musí mít zájem a chtít něco změnit, protože když člověk chce, ostatní mu mohou pomoci. Na naší škole máme funkční školní poradenské pracoviště, kariérového poradce a školního psychologa. Pokud uvidíme, že student má zájem řešit své problémy, vždy mu pomůžeme.

Vždy platí, že první krok musím udělat student sám. My, pedagogové, jsme tady od toho, abychom vám pomohli najít správnou cestu. Kdo ale nechce tu cestu hledat, může zůstat ztracený.

6. A teď taková otázka na odlehčenou....Patří podle vás ananas na pizzu ?
Ne! :-)

Tomáš Koutek

„Učení je proces, který nikdy nekončí. Když přestaneš učit, přestaneš růst." – Albert Einstein

„Nikdo není tak starý, aby se nemohl ještě něco nového naučit." – Aischylos

„Učení není nikdy hotové, je to cesta, ne cíl." – Anonymní

Roční dobrodružství Elisabeth Henney na Tchaj-wanu

Elizabeth Henney je studentkou SPŠO, oboru Aplikovaná chemie. Předminulý školní rok se vydala na cestu za poznáním nové země a pro nás odlišné kultury. Bez rodičů a na vlastní pěst se vydala na svůj první roční studijní pobyt v Tchajwanu přes projekt Erasmus+. Možná některé žáky naší školy zaujmou zkušenosti a využijí možnosti vycestovat do Taiwanu nebo jiné destinace, kterou Erasmus+ nabízí.

Co tě vedlo k výměnnému pobytu právě na Tchj-wanu?

Chtěla jsem zažít studium v zahraničí, poznat jinou kulturu a naučit se nový jazyk.

Jak ses naučila komunikovat v novém prostředí, co ti pomáhalo nejvíce?

Ze začátku jsem používala hlavně angličtinu, ale postupem času jsem se naučila i čínsky. Klíčovou roli sehrály překladače, dnes už používám mix různých jazyků i překladače.

Liší se nějak jejich studijní program od toho českého?

Kromě samotné výuky je rozdílů mnoho. Například úklid školy zajišťují studenti, obědové přestávky jsou odlišné a celková délka výuky je delší než u nás.

Mají nějaké netradiční předměty, které v Česku vůbec nejsou? Jaký byl tvůj nejoblíbenější?

Ano, v mé škole jsme měli například chemické vaření, ochutnávky čaje nebo kaligrafii. Upřímně si nedokážu vybrat nejoblíbenější, protože všechny aktivity byly zajímavé jiným způsobem.

Jak tě přijali tchajwanští studenti?

Během svého pobytu jsem si našla spoustu přátel, a to jak ve škole, tak mimo ni. Přivítání bylo velmi vřelé a přátelské. Ze začátku byli všichni tiší a stydliví, ale postupem času se to změnilo a projevovali o mě větší zájem.

Jaké jsou kulturní rozdíly mezi Tchaj-wanem a Českou republikou?
Kulturních rozdílů je hodně. Například hluboká úcta ke starším, odlišné chování na veřejnosti a tradiční rodinné uspořádání, kde hraje muž hlavní roli.

Jaké dovednosti nebo poznatky jsi získala během svého studia/pobytu?
Za rok jsem se naučila a zažila mnoho nových věcí, například kaligrafii nebo nový jazyk. Také jsem se stala mnohem samostatnější.

Jaké bylo tvé nejoblíbenější jídlo v Tchaj-wanu ?
Mezi mé nejoblíbenější jídlo patřily plněné knedlíčky.

Jsou na Tchaj-wanu chuťové rozdíly oproti Česku? Jak moc?
Řekla bych, že zdejší jídlo má výraznější chutě, ať už jde o pikantní, sladké nebo kyselé pokrmy. Mně osobně chutnalo skoro všechno. Jídla se liší od českých hlavně tím, že obědy nebo večeře zahrnují více příloh, jako je rýže nebo nudle.

Jaký nejzajímavější zážitek nebo jakou nejtěžší výzvu si zažila během svého pobytu v Tchaj-wanu?
Nejlepší zážitky mám z cestování s rodinou nebo přáteli, například do jiných měst nebo muzeí. Vybrat jeden konkrétní zážitek je ale těžké.

Aneta Burešová

Erasmus+

Podrobné informace o možnostech programu Erasmus+ pro studenty

Příležitosti pro studenty
Hlavní součástí programu Erasmus+ je studium v zahraničí, které účastníkům prokazatelně zvyšuje vyhlídky na budoucí uplatnění na pracovním trhu. Kromě toho je vynikající příležitostí si upevnit znalosti cizího jazyka, nabýt sebedůvěry, získat nezávislost a blíže poznat kulturu dané země. Program Erasmus+ také nabízí možnost zkombinovat studium v zahraničí se stáží na pracovišti. Zúčastnit se mohou studenti bakalářského, magisterského i doktorského studia.

Příležitosti
Studium v zahraničí
V rámci programu Erasmus+ je účastníkům během pobytu v zahraničí poskytována podpora, a to bez ohledu na to, zda vyjedou do programové země nebo země partnerské.

Stáže v zahraničí
Program Erasmus+ podporuje, aby studenti, kteří v rámci studia vyjedou na vysokou školu do některé z programových zemí, absolvovali praxi (odbornou praxi, stáž apod.). O stáže tohoto typu se mohou ucházet i čerství absolventi vysokých škol.

FLORBALOVÝ TURNAJ STŘEDNÍCH ŠKOL

Ve středu 15. října se konal ve sportovní hale ve Štěchovicích v Kroměříži florbalový turnaj středních škol. Turnaje se zúčastnili hráči SPŠ Otrokovice, Střední policejní školy Ministerstva vnitra v Holešově, Střední školy nábytkářské a obchodní z Bystřice pod Hostýnem a Tauferovy střední odborné školy veterinární z Kroměříže.
Protože i dívky mají zájem hrát florbal, každý tým měl v zastoupení několik holek.
Hráče Střední průmyslové školy Otrokovice čekaly tři těžké zápasy v konkurenci ostatních středních škol. První zápas jsme sehráli se Střední policejní školou. Zápas začal ve velmi rychlém tempu.
Už v desáté vteřině jsme vystřelili na bránu a dali první gól. Ale za malou chvíli nastal obrat a protější tým začal více taktizovat a zrychlovat tempo. Konečný výsledek skončil 4:6 pro policejní školu. Další zápas s Nábytkářskou střední školou byl mnohem vyrovnanější, ale nešťastné tři střely propadly našemu brankáři do brány a Bystřice se dostala do vedení, které si udržela do konce zápasu a zvítězila nad námi 4:2.
Poslední zápas jsme hráli s domácím týmem z Kroměříže. Naši hráči už od začátku ukazovali kvalitu svého týmu. Od úvodu druhého poločasu se našim hráčům dařilo být rovnocenným soupeřem. Když už to vypadalo na remízu, podařilo se našemu týmu dát dvě minuty před koncem rozhodující branku. Díky výsledku v posledním zápase se nám podařilo uhájit bronzovou příčku, a tak i přes porážky v předchozích zápasech panovala v týmu SPŠ Otrokovice radostná nálada.
Dobrý výsledek je příslibem dalších úspěchů v budoucích turnajích. Krásné sportovní zážitky si odnesli žáci SPŠ Otrokovice z florbalu v turnaji středních škol. Holky si zaslouží pochvalu za bojovnost a nasazení v zápasech.

Igor Matoušek

.

IGOR MATOUŠEK, STUDENT 3.M,

Dnes vám představíme studenta, který hraje volejbal za klub SK Kojetín a jehož největším úspěchem je vítězství v celorepublikovém kole, kde jeho tým obsadil první místo. Pojďme se podívat na jeho cestu k tomuto triumfu a na to, jaký má vztah k tomuto sportu.

Jak ses k tomu dostal?

K volejbalu, jako sportu, jsem se dostal přes bráchu, který hrával poprvé ve škole, to mohlo být kolem 4. třídy na ZŠ. Také trochu přes mamku, která se v té době znala s mojí tělocvikářkou a měla na starost tréninky volejbalu vždy po škole.
Původně jsem ho hrál vždy o prázdninách na chatě, kdy jsme nejčastěji hráli s kámoši proti našim tátům. Po roce hraní se naše tréninky v Kroměříži spojily s tréninky v Kojetíně, kde hraji dodnes.

Co tě na tom baví?
Na volejbalu se mi líbí mrštnost a energetičnost, kterou musí hráč vyvinout pro dosažení míče, a celkový princip hry, kdy má tým se šesti hráči tři údery na zpracování balónu a jeho odpálení na stranu protihráče. Také mi v tom dost napomáhá, že volejbal patří mezi nejtěžší sporty, což mě podněcuje k jeho hraní.

Můžeš mi v krátkosti říct o tvojí kariéře?
Už od narození sportuji. Nejprve jsem začínal s plaváním, mohlo mi být kolem 2 let, a trénoval jsem ho do 7 let. Poté jsem se věnoval judu a florbalu. Judo mě po 5 letech přestalo bavit, tak jsem ho opustil a v průběhu páté třídy jsem začal s volejbalem. Podílel jsem se na mnoha úspěších týmu, a dokonce na jednom vítězství v celorepublikových závodech, kdy jsme se stali mistry republiky. To byl můj největší úspěch ve volejbalu.

Marek Ploc

SUIT UP DAY NA NAŠÍ ŠKOLE: DEN, KDY ŠATY DĚLAJÍ ČLOVĚKA

V pondělí 14. října se na naší škole konal jeden z opravdu netradičních dnů – Suit Up Day (Mezinárodní den obleků). Ve škole to vypadalo spíš jako na plese nebo jiné společenské akci. Místo klasických tepláků a mikin jsme na sobě měli obleky, kravaty, košile, šaty a všechno, co z nás kluky dělalo gentlemany a z holek dámy. Pro některé z nás to byla velká výzva, například uvázat si kravatu byl nadlidský výkon, a to i s pomocí videa. Nakonec jsme to ale zvládli, a kdo ne, vyřešil to elegantním motýlkem.

Cílem celého Suit Up Day bylo strávit 14. říjen ve společenském oblečení a přitom se chovat kultivovaně, galantně, mluvit slušně a dodržovat zásady slušného chování. Do akce se zapojila i spousta učitelů, kteří nám šli příkladem. Samozřejmě nechybělo ani společné fotografování na památku. Den se rozhodně vydařil. Chodby školy vypadaly jako na módní přehlídce, a musím říct, že nám to fakt slušelo!

Ještě zajímavější bylo sledovat změny v chování. Najednou jsme slyšeli méně neslušných slov a celková atmosféra byla klidnější a přátelštější. Je fajn přijít jednou za čas do školy a vidět spolužáky a učitele v elegantním oblečení. I taková drobná změna, jako je jiný outfit, může výrazně zpestřit školní den.

Děkujeme všem, kteří do toho šli s námi! A nezapomeňte, šaty dělají člověka! Už teď se těším na další netradiční den, kdy se opět ukážeme ve své nejlepší formě.

Igor Matoušek

Mgr. Tereza Ocelková, učitelka AJ

1. Jak jste se dostala na naši školu a líbí se vám tady?
Na naši školu jsem se dostala tak, že jsem se učila na magisterské státní zkoušky z angličtiny a mezinárodních vztahů a začala jsem tak při tom přemýšlet, co budu dělat dál. Když jsem byla úplně malinká, tak jsem chtěla učit, protože maminka byla a je učitelka. Pak jsem měla období, kdy jsem zase vůbec učit nechtěla. Pak se to ke mně najednou vrátilo a zrovna jsem natrefila na internetu na inzerát, že tady hledají angličtináře. Takže jsem přišla, prošla pohovorem a bylo to. A co se týká spokojenosti, tak se mi tady líbí hlavně práce s žáky a místní kolektiv. Ale určitě může být vždycky líp i hůř.

2. Tento rok jste poprvé třídní učitelkou. Cítíte se na to a jste se svou třídou spokojená?
Jestli se na to cítím? Ve své třídě mám dvacet osm pardálů, kteří jsou povětšinou výrazné osobnosti, takže to není jen tak, ale mám tu třídu ráda, takže bych řekla, že se na to cítím. A jestli jsem s nimi spokojená? Zatím ano, zatím jsme spolu řešili jenom takové vlastně úsměvné vylomeniny, takové klukoviny, žádné velké průšvihy. Doufám, že to tak půjde i dál.

3. Je po škole známo, že jste výborná ba i profesionální tanečnice. Jaký je váš největší úspěch v tomhle koníčku?
Tak já bych byla opatrná s tou výbornou nebo profesionální tanečnicí, ale děkuji za lichotku.
Největší úspěch asi bylo třetí místo na mistrovství republiky ve standardních a latinskoamerických formacích v roce 2024. Teď mě čeká v prosinci mistrovství světa ve formacích ve Vídni. Na to se těším. Už jen účast na takové soutěži je velký úspěch.

4. Chutná vám káva z místního automatu?
Ještě jsem ji neměla. Já chodím na kávu do sborovny. Z našeho kávovaru je kafíčko moc dobré, takže jsem místní automat ještě nevyzkoušela. Ale když o tom tak přemýšlím, tak bych to měla někdy napravit.

„Tanec je skrytý jazyk duše." – Martha Graham, americká tanečnice a choreografka.

„Tanec je poezie nohama." – John Dryden, anglický básník a dramatik.

„Tanec je způsob, jak vyjádřit to, co slova nedokážou."

5. Jaký největší průšvih jste udělala ve vašich školních letech?:-)

Já jsem žádné průšvihy neměla. Asi opravdu ne. Když nad tím tak přemýšlím, tak jsem chodila do školy, učila jsem se a měla jsem hezké známky. Žádný vyloženě průšvih mě nenapadá.

Jediné, na co si teď vzpomínám, je to, že když jsem byla na gymplu, tak jsme chodili do jídelny do jiné budovy přes cestu a přes travnatý plácek. Správně jsme měli chodit po chodnících, ale velmi rádi jsme si cestu zkracovali úhlopříčně stezkou vyšlapanou v trávě. Jednou jsme takhle s kamarádkami šetřily nohy a čas v domnění, že nás nikdo z vyučujících nevidí. Ale zrovna šla kolem jedna paní učitelka, která byla tuze „echt“ na pravidla.

Když nás viděla, okřikla nás, že se máme vrátit a jít po chodníku. My zůstaly stát na té vyšlapané stezce a počkaly, až učitelka přejde. Když byl „čistý vzduch“ pokračovaly jsme dál. Zmiňovaná paní učitelka se ale otočila a viděla, že jsme nedbaly jejího rozkazu a šly dál po stezce. Další den si nás ve škole našla, přikázala návštěvu jejího kabinetu a přidělila trest. Všechny jsme musely do dalšího dne 50krát napsat, že nebudeme chodit po trávě a budeme respektovat příkazy učitelů. To je asi největší ,,prohřešek", jinak jsem byla nudná :-)

Tomáš Koutek

Taneční škola A & A Mědílkovi

Ať už se chystáte rozbalit svůj styl, nebo si chcete užít skvělou zábavu, taneční kurzy A&A Mědílkových jsou místem, kde se to všechno stane.

Tak nezapomeňte, drazí čtenáři, svět tance je plný překvapení a vy se můžete stát jeho součástí.

Přihlaste se, zatancujte si a možná se na parketu potkáme. Ať žijí rytmy a nechte se unést – zábava teprve začíná!

To je vše, co vám mohu říct. Na shledanou na parketu!

ADAPTAČNÍ KURZ TŘÍDY 1 A, B, P SPŠ OTROKOVICE

Na přelomu září a října se konal adaptační kurz tříd 1 A, 1 B a také 1 P, kde byly přítomny paní učitelky Pavla Piknerová a Martina Gregorová, a třídní učitelé – Iva Vlčková, Jan Řezník ml. Leona Holíková. Začínalo se v 7:45 a konec byl v 15:00. První den žáci strávili venku při seznamovací hře, kde se seznámili s instruktory Terezkou, Petrem a Jáchymem. První hra byla o tom, že si museli minutu povídat na určité téma s člověkem, se kterým se spojili. Poté hráli hru s pantomimou, kde jeden měl za úkol si zapamatovat stavbu z kostek.

Ten pak pantomimou ukázal to, co viděl, dalšímu spolužákovi, který vše nakreslil a vysvětlil dalšímu, jenž byl „slepý“ a měl za úkol stavbu složit. Po obědě byli studenti rozděleni do skupin a hráli tři hry po 20 minutách. Jedna z her zahrnovala rychlé skládání čísel, další se zaměřovala na vytvoření dráhy pro tenisový míček z rour.

Druhý den adaptačního kurzu měli žáci opět aktivity venku na čerstvém vzduchu. První hra byla opět seznamovací – každý si napsal své jméno na papírek. Následovaly různé hry zaměřené na budování důvěry v náhodně vytvořených dvojicích, například „pád důvěry“ a další. Poté se žáci rozdělili do větších skupin a hráli hry vyžadující spolupráci.

Poslední venkovní aktivitou bylo dostat se přes trávu s pomocí destiček, aniž by se nohou dotkli trávy. Destiček bylo jen 17 a účastníků 28, což znamenalo, že museli vymyslet strategii a dobře se domluvit. Po této náročné aktivitě se vrátili dovnitř, aby se občerstvili.

Poté je čekal další úkol – postavit panorama, ale bez toho, aby si ukazovali obrázky. Museli spolu komunikovat a postupně tak sestavit celé panorama. Po obědě se opět rozdělili do nových skupin a jejich úkolem bylo postavit kuličkovou dráhu. Cílem bylo napojit se na ostatní a spolupracovat.

Adaptační kurz prvních ročníků pomohl studentům vytvořit silné vztahy a podpořil otevřenou komunikaci. Uvědomili si, jak důležitá je důvěra a spolupráce, které je budou doprovázet během následujících čtyř let studia.

Aneta Burešová

CO SE DĚJE NA INTRU? / UDÁLOSTI Z INTERNÁTU

Na našem domově mládeže SPŠO se v následujících měsících uskuteční řada zajímavých akcí. Připravili jsme pro vás pestrý program, který zahrnuje sportovní turnaje, společenské večery a další aktivity.

V listopadu se na našem domově mládeže uskuteční beseda na aktuální témata, která studentům umožní rozšířit si obzory a diskutovat o důležitých otázkách. Chystáme vědomostní kvíz (ten mají studenti nejraději), také turnaj ve florbalu, který podpoří týmového ducha. Pro zájemce se uskuteční šachový turnaj, na kterém si mohou prověřit své strategické dovednosti a naučí se něco nového. Každý týden se žáci ve volném čase účastní badmintonu nebo chodí do posilovny.

Měsíc prosinec se ponese ve vánočním duchu. Plánujeme vánoční besídku, kde si společně užijeme zábavu, hudbu a tradiční vánoční zvyky. Dále se uskuteční turnaj smíšených družstev v kopané, který povzbudí sportovní dovednosti.

Věříme, že si každý najde něco, co ho zaujme, a těšíme se na vaše nápady a návrhy, jak naše akce ještě vylepšit.

Aneta Burešová

RECENZE NA NOVÉ VYBAVENÍ INTERNÁTNÍCH KUCHYNĚK

V letošním školním roce nám na internát pořídili z participativního rozpočtu nové vybavení do kuchyněk – dvě lednice a dva sporáky. A upřímně? Už to bylo potřeba! Staré spotřebiče měly nejlepší léta za sebou. Pokud jste si chtěli připravit mraženou pizzu, museli jste čekat čtvrt hodiny, než trouba vůbec začala hřát. S novými sporáky to už naštěstí není problém – trouba hřeje okamžitě, takže pizzu máte na stole dřív, než stihnete říct „dobrou chuť“.

A co lednice? Ta stará byla tak malá, že jste si mohli dát dovnitř maximálně jogurt. A někdy dokonce ani nechladila! Teď je všechno jinak – nová lednice je prostorná a spolehlivě chladí. Je tam tolik místa, že by se tam vešlo jídlo i pro armádu. Tento nákup byl rozhodně správnou volbou – lepší podmínky pro vaření na internátu jsme si nemohli přát!

Na závěr bychom chtěli poděkovat vedení školy za to, že umožnilo tento skvělý nákup. Díky jejich podpoře a participativnímu rozpočtu máme teď kuchyňky vybavené moderními spotřebiči, které nám usnadňují každodenní vaření. Oceňujeme, že vedení školy naslouchá našim potřebám a aktivně se zapojuje do zlepšování podmínek na internátu. Díky nim můžeme nejen rychleji připravovat jídlo, ale také si užít lepší vybavení, které zvyšuje komfort našeho pobytu. Děkujeme!

Daniel Šimek

ADAPTAČNÍ KURZ TŘÍDY 1 M SPŠ OTROKOVICE

Ve dnech 8. a 9. října proběhl adaptační kurz třídy 1 M. Doprovázel nás náš třídní učitel, Mgr. Jan Struhár a Ing. Martina Gregorová. Kurz začal každý den v 7:45 a končil v 15:00.

Ráno jsme se sešli s vedoucími kurzu, kteří pro nás měli již připravený program. Rozdělili nás do dvojic, ve kterých jsme si během pěti minut navzájem řekli něco o sobě. Pak jsme se posadili do kruhu a každý z nás musel představit svého partnera a říct, co si o něm zapamatoval. Celý den jsme hráli různé zajímavé hry, které nás sblížily a naučily pracovat jako tým. Dokonce se do nich zapojovali i učitelé, což nám pomohlo odbourat prvotní nervozitu. Na konci prvního dne jsme každý zhodnotili den jednou větou.

Druhý den jsme začali hrou s diskem, která nás moc nezaujala, ale druhá hra už byla mnohem zábavnější a probudila v nás více energie. Den utekl velmi rychle. Ke konci jsme se rozdělili do skupin, pojmenovali jsme si je podle vlastního výběru a hráli tři různé hry. U každé jsme museli spolupracovat.

Závěrečná hra byla o poznávání spolužáků na fotkách, které během kurzu pořídili učitelé. Půl hodiny před koncem jsme měli možnost zhodnotit celý adaptační kurz. Tentokrát jsme se mohli vyjádřit podrobněji než první den. Organizátoři nás pochválili a řekli, že tak dobrý kolektiv ještě nezažili. Naše učitele to také velmi potěšilo a jejich hodnocení bylo stejně pozitivní.

Celou akci jsme si jako jedna třída užili a určitě se těšíme na další akce.

Šimon Bartoška

„Přátelství je srdcem života. Je to hluboký, trvalý vztah, který nás učí, co to znamená milovat a být milován. Když máme přátele, máme také oporu, důvěru a sdílené vzpomínky, které tvoří základy našeho štěstí. Ve skutečnosti je přátelství to, co dává našim životům smysl a kouzlo."
Ralph Wald Emerson

Opravdu bombový den

Ohlášení bomby ve čtvrtek 5. 9. 2024, kdy anonymní výhrůžník ohlásil bombu na stovkách škol, určitě nepočítalo s oborem MIEZ, který „bombu“ zneškodnil ještě před zrychlením pípání a jejím následným odpálením. Mnoho žáků se domnívalo, že jde o falešnou zprávu a vtip od „mechošů“, kteří se rádi zapojují do podobných lumpáren. Na začátku vyučování dne 10. září zazněla školou znovu výhrůžná zpráva od atentátníka.

MIEZáci okamžitě zasáhli a za doprovodu pana ředitele se podíleli na zajištění bezpečí školy i jejího okolí. I tentokrát se ale jednalo jen o fiktivní zprávu. Vedou se různé diskuse o tom, zda byla zpráva určena právě pro naši školu. Jedna z teorií tvrdí, že atentátník mohl ustoupit ze strachu před dalším zásahem oboru MIEZ, nebo si uvědomil, že způsobí jen minimální škody.

Igor Matoušek

Velká voda

V průběhu silných dešťů, které zasáhly Česko mezi 11. a 17. zářím, dostali žáci oboru MIEZ jedinečnou příležitost otestovat své dovednosti. Místo běžné praxe pod dohledem učitelů odborného výcviku nebo pracovníků z firem, kde studenti třetích a čtvrtých ročníků obvykle působí, se tentokrát ocitli tváří v tvář přírodnímu živlu.
Nebyla to jen obyčejná praxe – byla to výzva! Studenti museli čelit neustávajícím srážkám a vyrovnat se s následky, které přinášely. Nasadili všechny své znalosti a dovednosti v oblasti instalatérství, aby zabránili škodám a vrátili vodu tam, kam patří – zpět do koryt.

Byla to zkouška vytrvalosti, odvahy a odhodlání, kdy příroda připravila MIEZákům skutečně náročnou, ale přínosnou lekci.

Igor Matoušek

Čeští vědci zkoušejí „převychovat“ rakovinné buňky, aby byly méně agresivní a reagovaly na léčbu

Každý z nás se již určitě setkal s někým, kdo bojoval nebo bojuje s rakovinou. Teď pacientům svítá na lepší časy.

Českým vědcům se podařilo zahájit novou, inovativní metodu boje proti rakovině tím, že se snaží „převychovat“ rakovinné buňky, aby byly méně agresivní a lépe reagovaly na léčbu. Skupina z lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Ústavu biotechnologie Akademie věd ČR se pokouší přeměnit rakovinné buňky na méně škodlivé s cílem zlepšit prognózu pacientů s rakovinou.

Schopnost rakovinných buněk měnit se a vyvíjet rezistenci vůči léčbě je dobře známa. Vědci se pokoušejí specificky cílit na tyto buňky pomocí určitých biologických a chemických sloučenin s cílem zpomalit jejich růst nebo je dokonce vrátit do jejich přirozeného stavu. Klíčovou součástí této strategie je manipulace s molekulárními drahami, které regulují funkci buněk.

Tento výzkum by mohl vést k nové generaci léčby rakoviny, která by byla méně toxická jako je chemoterapie. Změnou genetické aktivity rakovinných buněk a mikroprostředí nádoru by vědci mohli výrazně omezit schopnost rakovinných buněk se rozmnožovat, šířit a přizpůsobovat.

Ačkoliv je tento objev zatím ve fázi experimentu, nabízí naději na nové, účinnější způsoby léčby rakoviny. Mohl by otevřít cestu k terapiím, které pacientům přinesou lepší výsledky a vyšší kvalitu života.

SCAN ME!

Čestí vědci chtejí převychovat rakovinové buňky. Online. ČT24. Dostupné z: https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/veda/cesti-vedci-chteji-prevychovat-rakovinne-bunky-351184. [cit. 2024-10-04].

CITÁT:

„Věda není jen soubor faktů nebo formálních teorií, ale spíše způsob, jak se dívat na svět kolem nás. Je to neustálá snaha porozumět tomu, co nás obklopuje, od nejmenších částic až po nekonečné vesmíry. Věda neodpovídá na všechny otázky hned, ale dává nám nástroje, jak je klást správným způsobem, a zároveň nás učí, že pochybnosti a omyly jsou neodmyslitelnou součástí procesu poznávání. Nejde tedy jen o konečné výsledky, ale o touhu nikdy nepřestat zkoumat." Albert Einstein

Karel Olaerts, terestrial supervisor

What did you study?
I have masters in biology, specifically in biodiversity conservation.

Why did you choose to work here?
I wanted to work outside of Belgium. The nature here is amazing and I wanted to have a field job experience.

What were your expectations about this work?
I hoped to do scientific research and be in contact with people from other countries. I expected to see biodiversity that I didn't see at home.

Is everything as you expected?
Some of it is. It's cool to see international people and the nature is amazing, but it's not scientific enough for me. Most of my work is organization.

What do you like here?
Waking up every morning and going for swim. Then I go for a hike and collect data. I have another swim in the evening. Plus the Greek food is good. This is amazing for me.

Marek Ploc

Tristan van Laar

What did you study?
I have a masters in evulutionary biology from university in Leiden.

Why did you choose this internship?
I wanted to advertise myself as an island biologist and I wanted something with theory and field work.

What were your expectations about this internship?
I came here knowing I wanted to work on chameleons. I wanted to continue my morphology. I also wanted to have a more relaxed lifestyle here. I had a rough year before this. It forced me to work less and connect with nature again. Go for walks, sit on a beach and things like that.

Do you have a story you could share?
This weekend we went on the beach in the south. They aren't labeled, but you can see them from satellite images. It was quite off road. It was rocky and we had a rental car. We saw a sea cave. It was pretty big and we decided to explore it. We went to another beach so we could swimm to the cave. It was like a different microclimate. It was colder and there were no fish. We could see the bottom of the cave was filled with purple corals and algae. There was also a bright orange sponge. We also found a massive sea cucumber.

Marek Ploc

Karel Olaerts, terestrial supervisor

Co jsi studoval?
Mám magisterský titul z biologie, konkrétně ze zachování biodiversity.

Proč jsi se rozhodl pracovat zrovna tady?
Chtěl jsem pracovat mimo Belgii. Příroda tady je úžasná a chtěl jsem práci, kde budu mít zkušenosti z terénu.

Jaká byla tvoje očekávání ohledně téhle práce?
Doufal jsem, že budu dělat vědecký výzkum a budu v kontaktu s lidmi z jiných zemí. Také jsem doufal, že uvidím biodiversitu, kterou jsem doma vidět nemohl.

Vyplnili se tvoje očekávání?
Některá ano. Je zajímavé potkávat lidi z jiných zemí a příroda je tu úžasná, ale není to pro mě dostatečně vědecké. Většinu mojí práce tvoří organizování.

Co se ti tady líbí?
Ráno se vzbudím a jdu si zaplavat. Pak se zajdu projít a posbírat data. Na večer si zase zaplavu. To je pro mě úžasné. Navíc řecké jídlo je dobré.

Marek Ploc

Tristan van Laar

Co jsi studoval?
Mám magisterský titul z evoluční biologie z univerzity v Leidenu.

Proč jste si vybral tuto stáž?
Chtěl jsem se propagovat jako ostrovní biolog a chtěl jsem něco s teorií a prací v terénu.

Jaká byla vaše očekávání od této stáže?
Přišel jsem sem s vědomím, že chci pracovat na chameleonech. Chtěl jsem pokračovat ve své morfologii. Také jsem zde chtěl mít uvolněnější životní styl. Před tím jsem měl těžký rok. Donutilo mě to méně pracovat a znovu se spojit s přírodou. Chodit na procházky, sedět na pláži a podobné věci.

Máte nějaký příběh, o který byste se mohl podělit?
Tento víkend jsme byli na pláži na jihu. Nebývají označeny, ale můžete je vidět na satelitních snímcích. Byla docela mimo cestu. Byla kamenitá a my jsme měli půjčené auto. Viděli jsme přímořskou jeskyni. Byla docela velká a rozhodli jsme se ji prozkoumat. Šli jsme na jinou pláž, abychom k ní mohli doplavat. Bylo to jako jiné mikroklima. Bylo chladněji a chyběly ryby. Viděli jsme, že dno je plné fialových korálů a řas. Nechyběla ani zářivě oranžová houba. Našli jsme také masivní mořskou okurku.

Marek Ploc

Babička zasahuje!

Tomáš Škvor

To by bylo pro toto číslo vše, milí čtenáři.

Ale nebojte, to nejlepší teprve přijde! Příští vydání vám přinese ještě více vzrušujících novinek a zábavy. Těšit se můžete na podrobný článek o naší fantastické halloweenské akci. A to není vše – přichystali jsme pro vás nové rozhovory, inspirativní příběhy a samozřejmě náhled na další připravované školní akce. Takže nezapomeňte – další číslo za dva měsíce

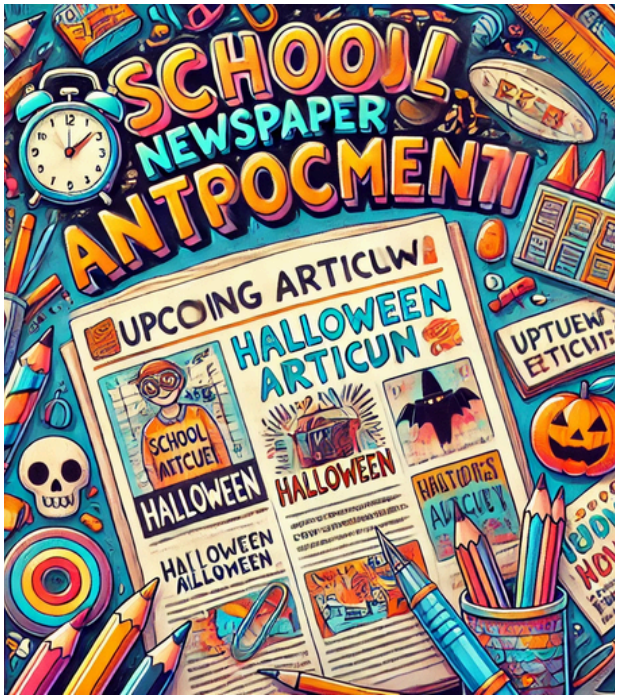

Redakce:
šéfredaktorka: Evjáková Andrea
redaktoři: Bartoška Šimon, Burešová Aneta, Koutek Tomáš, Matoušek Igor, Ploc Marek, Šimek Daniel
Komiks: Škvor Tomáš

Rádi přivítáme další přispěvatele do našeho dvouměsíčníku!

Vyzkoušejte si luštění sudoku a připravte se na vánoční turnaj!

Už se to blíží – náš každoroční vánoční turnaj v sudoku, a vy víte, co to znamená! Čas začít pořádně trénovat, protože jen ti nejlepší budou zářit na pomyslné bedně. Máme pro vás připravené různé úrovně, takže ať jste sudoku začátečníci nebo zkušení profíci, každý si přijde na své. Takže, kdo z vás letos ukáže, že má nejbystřejší mysl? Uvidíme, kdo si odnese titul krále logiky. Let the games begin!

Snadné

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

5	3	4	6	7	8	9	1	2
6	7	2	1	9	5	3	4	8
1	9	8	3	4	2	5	6	7
8	5	9	7	6	1	4	2	3
4	2	6	8	5	3	7	9	1
7	1	3	9	2	4	8	5	6
9	6	1	5	3	7	2	8	4
2	8	7	4	1	9	6	3	5
3	4	5	2	8	6	1	7	9

Střední

	2		6		8			
5	8				9	7		
				4				
3	7					5		
6								4
		8					1	3
				2				
		9	8				3	6
			3		6		9	

1	2	3	6	7	8	9	4	5
5	8	4	2	3	9	7	6	1
9	6	7	1	4	5	3	2	8
3	7	2	4	6	1	5	8	9
6	9	1	5	8	3	2	7	4
4	5	8	7	9	2	6	1	3
8	3	6	9	2	4	1	5	7
2	1	9	8	5	7	4	3	6
7	4	5	3	1	6	8	9	2

Těžké

			6			4		
7					3	6		
				9	1		8	
	5		1	8				3
			3		6		4	5
	4		2				6	
9		3						
	2					1		

5	8	1	6	7	2	4	3	9
7	9	2	8	4	3	6	5	1
3	6	4	5	9	1	7	8	2
4	3	8	9	5	7	2	1	6
2	5	6	1	8	4	9	7	3
1	7	9	3	2	6	8	4	5
8	4	5	2	1	9	3	6	7
9	1	3	7	6	8	5	2	4
6	2	7	4	3	5	1	9	8